Vrijeme podneva je kada Sunce krene prema zapadu (sa zenita) i sjena čovjeka dostiže dužinu samog čovjeka, dok ne nastupi ikindija. A vrijeme ikindije je do vremena kada Sunce požuti. Vrijeme akšama je do iščeznuća crvenila. Vrijeme jacije do pola noći. Vrijeme sabah-namaza je od pojave zore dok ne izađe Sunce.

Prenosi Abdullah b. Amr, radijallahu 'anhuma, da je Allahov Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: „Vrijeme podneva je kada Sunce krene prema zapadu (sa zenita) i sjena čovjeka dostiže dužinu samog čovjeka, dok ne nastupi ikindija. A vrijeme ikindije je do vremena kada Sunce požuti. Vrijeme akšama je do iščeznuća crvenila. Vrijeme jacije do pola noći. Vrijeme sabah-namaza je od pojave zore dok ne izađe Sunce. Kada Sunce izlazi, ne klanjaj, jer ono izlazi između dva šejtanova roga."

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Hadis kojeg prenosi Abdullah b. 'Amr od Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, govori o namaskim vremenima. Prvo: (Vrijeme podneva): Nazvan je zuhr (podne) jer se tada dešava podnevsko vrijeme (zahireh). Vrijeme podne namaza nastupa u vrijeme kada Sunce krene, tj. pomakne se sa sredine neba prema zapadu (sa zenita) i sjena čovjeka dostiže dužinu samog čovjeka, te traje dok ne nastupi ikindija. Drugo: Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kaže: (A vrijeme ikindije), tj. ikindija nastupa kada sjenka čovjeka bude njegove dužine i u tom periodu može se klanjati bez pokuđenosti sve do vremena kada Sunce požuti. Ovdje se misli na vrijeme izbora kada će se klanjati, jer Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kao što se bilježi u dva Sahiha, kaže: "Ko stigne da klanja jedan rekat ikindije prije zalaska Sunca, stigao je da klanja ikindiju." U drugoj verziji stoji: "Vrijeme ikindije traje sve dok Sunce ne zađe." U verziji kod Muslima, stoji: "Sve dok Sunce ne požuti i ne zađe njegova prva polovica." Treće: (Vrijeme akšam namaza): Na nekim mjestima spominje se izraz namaz, a na drugima se ne spominje, što ukazuje na dozvoljenost i jednog i drugog načina izražavanja. Dakle, vrijeme akšama je do iščeznuća i nestanka crvenila koje se pojavljuje nakon zalaska Sunca. Ovo ukazuje da vrijeme akšama traje dok ne nestane tog crvenila. Kada nestane samo jedan dio crvenila, nije nastupilo vrijeme jacije, kao što ni vrijeme akšama ne nastupa kada samo zađe jedan dio Sunca. Četvrto: (Vrijeme jacije namaza) je od nestanka crvenila do pola noći. Ovdje se misli na vrijeme kada se može birati kada će se klanjati. Međutim, kada je u pitanju vrijeme do kada je dozvoljeno klanjati, ono traje do nastanka zore. Peto: (Vrijeme sabah-namaza je od pojave zore), tj. prave zore dok ne izađe Sunce, odnosno njegov dio. "Kada Sunce izlazi, ne klanjaj, dok ne iziđe jer ono izlazi između dva šejtanova roga", tj. dvije strane

njegove glave. Šejtan prati vrijeme izlaska Sunca, pa stane uspravno spram Sunca, okrenut prema onima koji mu se klanjaju, kako bi njihovo klanjanje Suncu bilo robovanje šejtanu. Zbog toga je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, zabranio da se klanja u to vrijeme kako ibadet Allahu u nepropisano vrijeme, ne bi bio ibadet šejtanu.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10596